
[2009-21-RE](#)

CAUSA 2009-21-RE

Número de registre 400-2009. Recurs d'empara

AUTE DE L'1 DE FEBRER DEL 2010

BOPA núm. 8, del 10 de febrer del 2010

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 12 d'octubre del 2009, per la representació processal del Sr. Gerard Gouarre-Patte, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 15 de juliol del 2009 i contra l'aute del 24 de setembre del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs, que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringits els drets fonamentals al·legats, que anul·li les resolucions objecte de recurs "dictant nova resolució declarant improcedent el procediment de l'ordenança penal en la present causa, per raó de vulneració dels drets fonamentals ans esmentats i recollits tant a la nostra constitució com al Conveni europeu dels Drets humans, declarantigualmente a la instrucció de la causa penal corresponent";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 28 d'octubre del 2009;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El Sr. Gerard Gouarre-Patte va ser condemnat, l'any 2000, a cinc anys de presó per abusos deshonestos en l'exercici de les seves funcions de metge i a una pena complementària d'inhabilitació perpètua i general com a metge.

Segon

Per tal com el 21 de febrer del 2005 es va adoptar el nou Codi penal que modificava les disposicions relatives a la pena complementària, la representació processal del Sr. Gerard Gouarre-Patte va presentar un recurs de revisió en què plantejava la inadequació del manteniment de la pena originalment imposada en relació amb la nova legislació penal existent.

Tercer

El 15 de juliol del 2009, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, mitjançant sentència, va declarar aquest recurs improcedent, ja que de l'article 253 del Codi de procediment penal i de la disposició transitòria segona del nou Codi penal es desprenia la no previsió d'un recurs de revisió per les penes privatives de llibertat.

Quart

La representació processal del Sr. Gerard Gouarre-Patte va formular un incident de nul·litat d'actuacions per considerar que la sentència del 15 de juliol del 2009 esmentada vulnerava els seus drets a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Cinquè

El 24 de setembre del 2009, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va declarar que el recurrent havia pogut al·legar i defensar els seus drets i interessos malgrat que la resolució judicial no l'havia satisfet, tanmateix va motivar la seva declaració d'improcedència del recurs de revisió per referència a l'article 88 de la Constitució, a la disposició transitòria segona de la Llei qualificada de modificació del Codi penal i als supòsits de l'article 253 del Codi de procediment penal i, per tant, va desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat.

Sisè

El 12 d'octubre del 2009, la representació processal del Sr. Gerard Gouarre-Patte va presentar un recurs d'empara en què manifesta que s'han vulnerat els drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut i equitatiu, al respecte de la legalitat, a la tutela judicial efectiva i a un recurs efectiu. Efectivament, es troba en una situació en què ha estat condemnat a una pena particularment severa, atès que no pot exercir de per vida la seva professió de metge. Segons el seu parer, existeix una contradicció flagrant entre la pena executada i aquella que està en vigor en el nou Codi penal. S'ha de permetre, per tant, que les persones es puguin beneficiar de les disposicions penals més favorables i accedir al recurs de revisió de manera efectiva.

Aquesta part considera que el Tribunal Superior de Justícia ha adoptat un tractament discriminatori en el sentit de l'article 6 de la Constitució, ja que independentment de la naturalesa de la pena imposada, tot condemnat té dret a beneficiar-se de les disposicions legals més favorables. I, afegeix que els tribunals penals andorrans haurien d'esmenar la mancança de previsió del legislador, perquè aquesta vulnera un principi general superior a qualsevol llei penal.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs, que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringits els drets fonamentals al·legats, que anul·li les resolucions objecte de recurs "dictant nova resolució declarant improcedent el procediment de l'ordenança penal en la present causa, per raó de vulneració dels drets fonamentals ans esmentats i recollits tant a la nostra constitució com al Conveni europeu dels Drets humans, declarantiguament a la instrucció de la causa penal corresponent".

El 28 d'octubre del 2009, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè allò que realment pretenia el recurrent era una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, de la lectura de les quals es desprèn que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

Pel que fa a la vulneració del dret a un procés degut, el Ministeri Fiscal estima que el recurrent ha tingut el dret a un procés amb totes les garanties que li han permès ser escoltat i defensat.

Pel que fa a la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, considera que el recurrent ha pogut al·legar i defensar els seus drets i interessos i, si bé les resolucions judicials no han satisfet les seves demandes, ha obtingut resposta a totes les seves pretensions. La Sala Penal motiva, de manera clara, la improcedència del recurs de revisió en aquest cas i afegeix que "si bé incumbeix al jutge interpretar la llei penal en la mesura en la qual aquella és imprecisa, aquest no pot, a pena d'infringir el principi de la separació de poders, completar un text penal perfectament clar o estendre el seu àmbit d'aplicació."

Pel que fa a la vulneració del dret al treball, reconegut a l'article 29 de la Constitució, el Ministeri Fiscal recorda que aquest dret no es pot invocar de manera efectiva en empara, que només pot garantir els drets reconeguts en els capítols II i IV del títol II, llevat del dret a que es refereix l'article 22.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2009-21-RE.

Fonament jurídic únic

De bon començament, hem de desestimar la demanda sobre una vulneració eventual de l'article 29 de la Constitució sobre el dret al treball. Hem de recordar que

aquest article no fa part dels articles que poden ser invocats en un recurs d'empara (article 85 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

El recurrent al·lega, d'una banda, que no ha pogut fer valer els seus arguments de manera equitativa, d'altra banda, que, en el fons, la decisió de desestimació del Tribunal Superior de Justícia no ha respectat el dret a la revisió de la seva condemna.

Pel que fa al primer punt, només cal llegir atentament les resolucions del Tribunal Superior de Justícia del 15 de juliol del 2009 i del 24 de setembre del mateix any, per tal de constatar que els arguments del recurrent hi estan perfectament explicitats, concretament en el segon punt de la relació dels antecedents de la sentència del 15 de juliol del 2009, i que el Tribunal Superior de Justícia els desestima mitjançant un raonament coherent i motivat.

Pel que fa al segon punt, convé declarar que el dret de demanar, en funció de les disposicions legals en vigor, la revisió d'una condemna penal fa part dels elements del dret a la justícia i que una denegació, en funció de les consideracions de dret i de fet, és susceptible de constituir la vulneració de les disposicions de l'article 10.1 de la Constitució i de l'article 6.1 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

En aquesta causa, el recurs normal de revisió està establert en l'article 253 del Codi de procediment penal. Les quatre hipòtesis que es preveuen en aquest article s'analitzen en la sentència del 15 de juliol del 2009 del Tribunal Superior de Justícia. Cap d'aquests supòsits, d'acord amb el Tribunal Superior de Justícia, té a veure amb la situació del recurrent. Per tant, d'acord amb aquesta decisió raonable i raonada, el recurrent no pot al·legar l'existència de cap vulneració de l'article 10 de la Constitució.

És cert que amb motiu de l'entrada en vigor d'una modificació del Codi penal, es va introduir un recurs excepcional de revisió mitjançant una disposició transitòria en benefici de les persones que havien estat condemnades a una pena privativa o restrictiva de llibertat. Aquesta possibilitat es justifica per l'aplicació tradicional de la llei penal més favorable. La condemna a una interdicció d'exercir una activitat professional no fa part en dret andorrà, ni en els drets dels països veïns del Principat, de penes penals privatives o restrictives de la llibertat, encara que l'impacte en la vida del condemnat no pugui ser negat. En aquestes condicions, pel fet de jutjar que la demanda del recurrent no entra dins l'àmbit de la disposició transitòria relativa al procediment de revisió, no es pot titllar d'arbitrària la decisió del Tribunal Superior de Justícia.

Per acabar, cal fer esment que com que el legislador ha delimitat els casos tradicionals o excepcionals del procediment de revisió, aquest Tribunal no pot completar o interpretar unes disposicions legislatives que són clares i precises.

Per consegüent, aquest recurs ha de ser declarat inadmissible a tràmit per manca manifesta de

---

contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2009-21-RE, interposat per la representació processal del Sr. Gerard Gouarre-Patte, contra la sentència del 15 de juliol del 2009 i contra l'aute del 24 de setembre del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, l'1 de febrer del 2010.

Carles Viver Pi-Sunyer
Subra de Bieusses

Pierre

President
Vicepresident

Didier
Maus
Juan Antonio Ortega Díaz-Ambrona

Magistrat

Magistrat